

ให้อาหารสัตว์เลี้ยงในบ้าน เป็น “เหตุรำคาญ”

เจ้าพนักงานท้องถิ่น สั่งระงับได้ครับ

ส่วนที่ 1 ให้อาหารสัตว์เลี้ยง แต่เดือดร้อนผู้อื่น การให้...ที่ต้องระวัง

การให้เป็นความเมตตาอารีของผู้ให้และผู้ให้ย่อมมีความสุขกับกุศลจิตนั้นครับ

แต่ทว่า...ถ้าการให้ความเมตตาต่อสิ่งมีชีวิตหนึ่ง แล้วเกิดผลกระทบต่อสิ่งมีชีวิตอื่น ผู้ให้ก็ควรต้องระมัดระวัง เพราะทุกสรรพสิ่งมีชีวิตบนโลกกลมๆ ไบนี่ จำเป็นต้องอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี ให้เกียรติ เคารพสิทธิและหน้าที่ซึ่งกันและกันนั่นเองครับ

ดังเช่นอุทาหรณ์จากคดีปกครองที่ลุงเป็นธรรมนำมาให้อ่านได้ศึกษาวันนี้ครับ เป็นความเดือดร้อนรำคาญจากการ “ให้อาหารสัตว์เลี้ยง” ในคดีนี้ คือ นกพิราบครับ...ทำให้เพื่อนบ้านและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อนจากกลิ่นของมูลและไรของนกพิราบซึ่งอาจเป็นพาหะนำโรคมารูคนได้

ในพื้นที่หลายแห่งทั้งในพื้นที่เขตเมืองหลวงของประเทศไทยหรือในตัวเมืองของจังหวัดต่างๆ เรามักจะเห็นฝูงนกพิราบจำนวนมาก บินวนเวียนรอกินอาหารจากผู้เมตตาหวานไปรยอาหาร..และนี่มีใช้สิ่งใหม่ครับ..เพราะเราต่างก็ได้รับรู้ปัญหามานานและต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันที่มีข่าวผ่านทางสื่อต่างๆ เมื่อไม่นานมานี้ว่า มีการเลี้ยงนกพิราบจำนวนมากในบ้าน ให้อาหารทุกวัน พื้นที่สกปรก อากาศมีขนนกปิว สร้างความรำคาญให้กับเพื่อนบ้านจำนวนมาก

ลุงเป็นธรรมจำได้ครับว่า เมื่อปี พ.ศ. 2554 ศาลปกครองสูงสุด ท่านได้มีคำพิพากษาในคดีพิพาทเกี่ยวกับการให้อาหารนกพิราบในบริเวณบ้านพักอาศัย โดยเจ้าของบ้านนำเศษอาหารที่เหลือจากการเลี้ยงสุนัขไปโปรยไว้บริเวณบ้านและฝูงนกพิราบในบริเวณนั้นจำนวนมาก กินเศษอาหารเหลือดังกล่าวเป็นประจำ ก่อให้เกิดความสกปรก

เลอะเทอะจากมูลนกส่งกลิ่นเหม็นรบกวนผู้อาศัยข้างเคียง และไรจากนกพิราบอาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์พาหะนำโรคได้ ต่อมาผู้อำนวยการเขตกรุงเทพมหานคร ในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 จึงมีคำสั่งให้ยุติการให้อาหารแก่นกพิราบทั้งในและนอกอาคารหรือสถานที่สาธารณะ และให้ทำความสะอาดเก็บกวาดมูลสัตว์และเศษอาหารที่นำมาเลี้ยงสัตว์หรือนกพิราบทุกชนิด ทั้งบนพื้น ริมรั้ว และฝาผนังรอบรั้วต่างๆ ไม่ให้มีเศษอาหารตกค้าง

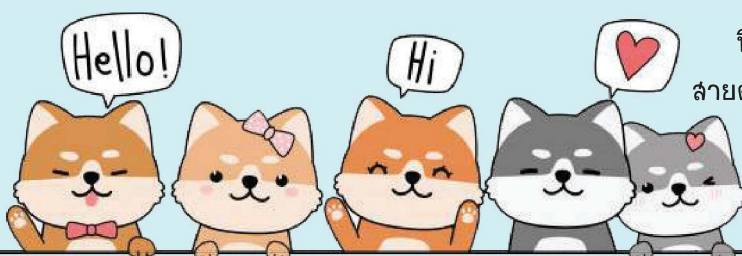
ผู้ให้อาหารนกพิราบท่านนี้ เห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

ส่วนที่ 2 ให้อาหารสัตว์เลี้ยงในบ้านเป็น “เหตุรำคาญ” เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งระงับได้ครับ

คดีศาลปกครองชั้นต้นมีคำพิพากษาว่า คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นชอบด้วยกฎหมายแล้วครับ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด (ถือเป็นสิทธิของคู่กรณี (ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดี ฯลฯ) ที่จะอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ศาลปกครองชั้นต้นได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งตามมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542)

ส่วนที่ 3 เหตุรำคาญ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535

มาตรา 25 ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้นดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นเหตุรำคาญ

ที่มา : ลุงเป็นธรรม

สายด่วนศาลปกครอง 1355

วารสารเทศบาล นครสุราษฎร์ธานี